

Octauus phisicorum.

annihilatio est ens rationis. Dico ergo. quod deus bene vult aliqd necessario necessitate suppōnis ut dicit. S. T. li. ii. contra gen. Et hoc sufficit pro argumen- to. vide. S. T. li. i. contra gen. ca. lxxxiiij. Et i. parte vbi supra vñ irrationabiliter. Alius reprehendit p̄fū negatē potentia ad p̄teritū non aut ad p̄sens vel fu turū sicut enim hec implicat contradictionē preteri tum non fuit ita et ista presens non est vel futurum nō erit immo ex hoc quod presens potest non esse arguit quod deus potest facere genitum nō esse quia actus voluntatis qui nunc primo est nunc est genit⁹ ergo ge nitum potest non esse cōtra aris. vi. ethi. sed contra si ad preteritum esset potentia ergo de preteritis est consilium sicut de futuris.

Ad duodecimum dictum est supra quod annihila- tio non est malum quia omnis priuatio est in aliquo subiecto et ideo proprie annihilatio non est maius malum quam amittere digitum. Sed dices annihila- tio est fugienda ergo est mala. negatur cōsequentis Ad aliud dictum est secundo phisi.

Ad decimum tertium dicitur quod deus non est cau sa contingens rerū sed libera de ve. q. xxiiij. ar. i. ad primum et concedo quod nolens antīxpm fore possibili ter est deus propter ampliationem subiecti. Et iō ille discursus non valet quia in consequente non est ampliarion. Et ad aliud patet in principio octauii.

Ad decimū quartū dicitur ibi est necessitas supposi- tionis. Nec ista ē vera deus potest incipere velle hoc es se futurū quod ex hoc sequitur mutatio in deo ut dicit. s. t. de ve. q. xxiiij. ar. iiij. ad. xij. De habitudine autem dicitur quod sequit determinationē diuine voluntatis. Et illa ha bitudo est necessaria necessitate imutabilitatis. Si dicatur. Posse et velle in deo sunt idē sed deus ne cessario potest quicqđ potest et necessario scit quicqđ scit ergo necessario absolute vult quicquid vult. Negatur cōsequentia quia ista differunt ratione. Quidā dicunt quod deus dicitur aliquid futurum sciuisse ne cessitate absoluta idest categorice hoc est sciuit et ita erit. Sed hoc non videtur sufficere quia li. i. con tra gentiles. ca. lxxxiij. assignat causam quare deus alia a se ex necessitate sciat nō autem ex necessitate velit quia res intelligitur secundum quod similitudo eius est in intelligentie. Non sic autem est de voluntate. Et idem habetur de veritate. q. xxiiij. ar. quar to ad xiij. vide prima parte. q. xiij. ar. xij. ad secun dum et de veri. q. iiij. ar. xij. ad septimum. Et per hoc patet ad decimū quintum. Et ex dictis in scđo phisi.

Ad decimū sextū dicit san. tho. li. i. contra genti les ca. lxxxiij. ad tertium quod voluntas dei a nullo exte riori determinatur sed forte per suam cognitionem.

Ad decimum septimū dicit Sanctus Thomas in. i. dist. xlvi. q. i. ar. iiij. ad quintum quod demonstratio que facit scientiam de resumitur ex causis proximis rei que non sunt diuina voluntas. Et ideo quando phūs naturalis querit quare hoc sit non est itētio sua inquirere de voluntate diuina sed de causis secun dis per quas deus voluit res producere.

Ad decimū octauū dicitur illa sunt p̄a devoluntate limitata. Et ad aliud dicit Sa. Tho. de veri. q. xxiiij. ar. primo ad quartū quod laus stricte capiendo debetur his quod sunt ad finem. Tamen eam cōius accipiendo vel forte proprie couenit deo scđm rei veritatem.

Ad decimū nonū diversi diversimode sentiūt de phō et Lōmē. Gregori⁹ Scotus Skain. et Holcot dicunt scđm phū deum agere necessitate nature sal tem aliqua. Et si dicatur. scđm Sco. deus est infinita potētie apd aris. ergo agit km totāytutē moyen-

do celum. Quidam dicunt quod agens naturale nō ne cessario agit scđm ultimum sue potentie quod agit. Lectus agens est agens naturale respectu intellect⁹ possibilis. Et tamen non semper mouet ipsum secū dum extremum sue potentie. Si dicatur ex quo secundum philosophum causa proxima primi celi est deus necessario agens ergo hec erit vera demonstratio secundum eum procedens a causa deus est ergo celum est. Forte dicis quod deus non est causa efficiēs celi quia ut dicitur secundo phisi. Causa efficiens est quod agit per motum et ideo est tū causa finalis celi hoc nichil facit quia a causa finali fit potissima demonstratio cum sit potissima causa. i. posterio. iiiij. Forte dicis quod finis non est causa proxima et intrin seca et ideo ex eo non sit potissima demonstratio. s. t. in. i. d. xlvi. ar. iiij. ad. v. 2. vij. meta. lec. xiij. s̄z hoc nichil facit ad propositū siue ibi sit demonstratio siue nō. Alij dicunt quod secundum philo. non habetur exp̄ se quod deus agat necessitate nature nec a cōmentatore quia non est verisimile quod s. t. censor auerrois ipsi nō reprehendisset li. iij. cō. gē. ca. xxiiij. vel in alijs locis ca. enim. xxvij. reprehendit solum quicēnam herue quo. iij. q. iiij. dicit quod dicentibus deum agere necessaria remanent difficultates humano ingenio insolubiles unde potest sic argui secundum philosophum aliquis est bene fortunatus et causa huius aliquando est deus secundum aristotelem in fine libri de bona fortuna. Et in libro de secretis secretorum dicit quod solus deus facit miracula. et probabile est secundum ipsum animam a solo deo creari ergo secundum ari. deus aliqua libere immediate producit et licet voluntas dei ratiōne sue libertatis sit causa ad utrūlibet nō tū contingens quod mutabilitatē importat scđm. s. t. in. i. d. xlvi. ar. iiij. ad. iii. Si queratur utrum deus sit omnū causa totalis et imediata hoc patet articulo sequente et quod declarabit hec p̄positio quicqđ est causa cause ē causa causati. Ex qua inferatur scđm phisi. deū causare etiā hec inferiora vñ auer rois agit gratias deo ppter itētio expōsitionis p̄ revelationē vñ non bene dictū est scđm ari. quod deus sit tū causa rerū per modū finis quod si aliqd habeat causā finalē oportet quod habeat efficiētem quod si haberat causā q̄dū est ex se potest non esse ergo oportet quod ab aliquo pducatur effectiue. Si dicatur scđa intel ligētia est pfectior re corporali ergo tū habet vñ causā scđ finalē negatur cōsequētia. Nec est icōueniens in deo causā finalē et efficientē coincidere licet autē deus nō agat necessario absolute tamen vult res esse quadā necessitate imutabilitatis nec deus con currit ad aquā tanqđ volēs ipam non corrūpi sed p̄ aliquo tēpore eam cōseruat. Si querat an aliquid influat ipsi aque ut resistat igni p̄ter formā substancialē et frigiditatē patet ex supradictis. Sed queratur an scđm phisi. intelligentie alie a deo agat vñ producāt motus suoꝝ celoꝝ necessitate nature dicēdū sicut de deo vel aliqui dicerent quod cuicunq; adhēret immobiliter adherent sed hoc nichil valet quia abs quando cessabunt a motu celi secundum veritatem non tamē in secundum philo.

D. tertium sic proceditur videtur quod deus nō sit in oriente quod cōmuni animi pceptio ē scđm boe. icorporalia in loco non esse s̄z deus est icorporeus unde non est virtus in magnitudine secundum phisi. ergo non est in loco. Et per cōsequētia non est in oriente vel in circunferentia primi celi. Itētio phū dicit scđo celi quod extra celū sunt entia inalterabiliā optimā vitā dus